

กฎกระทรวง

การสอบสวนผู้ดำรงตำแหน่งบางตำแหน่งในเมืองพัทยา

พ.ศ. ๒๕๖๓

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการเมืองพัทยา พ.ศ. ๒๕๔๒ และมาตรา ๑๙ วรรคสอง มาตรา ๕๐ วรรคสอง มาตรา ๕๑ วรรคสอง มาตรา ๕๒ วรรคสอง และมาตรา ๙๖ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการเมืองพัทยา พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการเมืองพัทยา (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๒ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๑ เมื่อมีเหตุที่ต้องดำเนินการสอบสวนสมาชิกตามมาตรา ๑๙ วรรคสอง หรือนายกเมืองพัทยาตามมาตรา ๕๐ วรรคสอง ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดดำเนินการรวบรวมพยานหลักฐานและพิจารณาวินิจฉัย โดยจะแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเพื่อทำการสอบสวนหรือไม่ก็ได้

ให้นำความในวรรคหนึ่งมาใช้บังคับแก่การสอบสวนในกรณีการพ้นจากตำแหน่งของรองนายกเมืองพัทยา เลขาธิการนายกเมืองพัทยา ผู้ช่วยเลขาธิการนายกเมืองพัทยา ประธานที่ปรึกษาและที่ปรึกษาด้วยโดยอนุโลม

ข้อ ๒ เมื่อมีเหตุที่ต้องดำเนินการสอบสวนนายกเมืองพัทยา รองนายกเมืองพัทยา ประธานสภาเมืองพัทยา หรือรองประธานสภาเมืองพัทยามาตรา ๙๖ วรรคสอง ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนขึ้นคณะหนึ่งเพื่อทำการสอบสวน

ข้อ ๓ การสอบสวนและวินิจฉัยให้มีระยะเวลา ดังนี้

(๑) กรณีตามข้อ ๑ ซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดมิได้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดสอบสวนและวินิจฉัยให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ผู้ว่าราชการจังหวัดเห็นว่า มีเหตุอันควรสงสัยหรือได้รับแจ้งจากคณะกรรมการการเลือกตั้ง แล้วแต่กรณี

(๒) กรณีตามข้อ ๑ ซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเพื่อสอบสวนเหตุ ตามมาตรา ๑๙ (๔) (๕) หรือ (๖) หรือมาตรา ๕๐ (๕) หรือ (๖) ให้คณะกรรมการสอบสวน ดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในสี่สิบห้าวันนับแต่วันที่ผู้ว่าราชการจังหวัดเห็นว่ามีเหตุอันควรสงสัยหรือ ได้รับแจ้งจากคณะกรรมการการเลือกตั้ง แล้วแต่กรณี

(๓) กรณีตามข้อ ๒ ให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในเก้าสิบวัน นับแต่วันที่ได้รับแต่งตั้ง

ข้อ ๔ การเริ่มนับระยะเวลาการสอบสวนตามข้อ ๓ ให้เริ่มนับ ดังต่อไปนี้

(๑) วันที่ผู้ว่าราชการจังหวัดเห็นว่ามีเหตุอันควรสงสัยเกี่ยวกับสมาชิกภาพของสมาชิก ตามมาตรา ๑๙ (๔) (๕) หรือ (๖) หรือการพ้นจากตำแหน่งตามมาตรา ๕๐ (๕) หรือ (๖) ไม่ว่าผู้ว่าราชการจังหวัดจะสงสัยเอง หรือได้รับแจ้งจากหน่วยงานของรัฐหรือบุคคลใด โดยมีหลักฐาน ตามสมควร

(๒) วันที่ได้รับแจ้งจากคณะกรรมการการเลือกตั้ง ให้ถือวันที่ลงรับหนังสือตามระเบียบ สำนักงานรัฐมนตรีว่าด้วยงานสารบรรณ เป็นวันเริ่มนับระยะเวลาการสอบสวน

(๓) การเริ่มนับระยะเวลาการสอบสวนตามข้อ ๓ (๓) ให้เริ่มนับแต่วันที่คณะกรรมการ สอบสวนได้รับแต่งตั้ง

ข้อ ๕ ในกรณีที่กฎกระทรวงนี้ไม่ได้กำหนดไว้เป็นประการอื่น การใดที่กำหนดให้แจ้ง ยื่น หรือส่งหนังสือหรือเอกสารให้แก่บุคคลใด จะแจ้งโดยวิธีปิดหนังสือหรือส่ง ณ ภูมิลำเนา หรือที่ทำการ หรือที่อยู่ปรากฏตามหลักฐานทางทะเบียนตามกฎหมายว่าด้วยการทะเบียนราษฎรหรือหลักฐานอื่น ที่ให้ไว้แก่ทางราชการ หรือแจ้งทางอิเล็กทรอนิกส์ก็ได้ และเมื่อได้ดำเนินการดังกล่าวแล้ว ให้ถือว่า บุคคลนั้นได้รับทราบแล้ว

หมวด ๒

คณะกรรมการสอบสวน

ข้อ ๖ ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดมีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน

คณะกรรมการสอบสวนมีจำนวนอย่างน้อยสามคน ประกอบด้วย ประธานกรรมการ และกรรมการไม่น้อยกว่าสองคน ให้กรรมการคนหนึ่งเป็นเลขานุการ ทั้งนี้ การแต่งตั้งต้องคำนึงถึง ความรู้ความสามารถของผู้ซึ่งได้รับการแต่งตั้ง และตำแหน่งของผู้ถูกกล่าวหาประกอบด้วย

กรรมการสอบสวนอย่างน้อยหนึ่งคนต้องเป็นผู้ดำรงตำแหน่งนิติกร หรือได้รับปริญญา ทางกฎหมาย หรือมีประสบการณ์ในด้านการสอบสวน หรือได้รับการฝึกอบรมตามหลักสูตร การดำเนินการทางวินัย

เพื่อประโยชน์ในการสอบสวน ผู้ว่าราชการจังหวัดจะแต่งตั้งผู้ช่วยเลขานุการด้วยก็ได้

ข้อ ๗ การแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนให้ทำเป็นคำสั่ง โดยระบุชื่อและตำแหน่งของผู้ถูกกล่าวหา เรื่องที่กล่าวหา ชื่อของประธานกรรมการสอบสวนและกรรมการสอบสวน ในกรณีที่มีการแต่งตั้งผู้ช่วยเลขานุการ ให้ระบุชื่อของผู้ช่วยเลขานุการไว้ในคำสั่งนั้นด้วย แล้วให้ผู้ว่าราชการจังหวัดแจ้งคำสั่งและส่งเรื่องที่กล่าวหาไปยังประธานกรรมการสอบสวน กรรมการสอบสวน และผู้ช่วยเลขานุการโดยเร็ว

ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดแจ้งคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบโดยเร็ว รวมทั้งแจ้งสิทธิที่จะคัดค้านกรรมการสอบสวนให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบด้วย โดยมอบสำเนาคำสั่งให้ผู้ถูกกล่าวหาไว้หนึ่งฉบับ ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่ยอมลงลายมือชื่อรับทราบคำสั่ง ให้ทำบันทึกและลงลายมือชื่อผู้แจ้งไว้ โดยให้ถือวันที่แจ้งนั้นเป็นวันรับทราบ

การแจ้งคำสั่งตามวรรคสองโดยวิธีส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ ให้ถือว่าผู้ถูกกล่าวหาได้รับแจ้งเมื่อครบกำหนดเจ็ดวันนับแต่วันส่ง เว้นแต่จะมีการพิสูจน์ได้ว่าไม่มีการได้รับหรือได้รับก่อนหรือหลังจากวันนั้น

ข้อ ๘ เมื่อมีกรณีดังต่อไปนี้ กรรมการสอบสวนอาจถอนตัวหรืออาจถูกคัดค้านได้

(๑) เป็นผู้กล่าวหา

(๒) เป็นคู่หมั้นหรือคู่สมรสของผู้กล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวหา

(๓) เป็นญาติของผู้กล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวหา คือ เป็นบุพการีหรือผู้สืบสันดานไม่ว่าชั้นใด ๆ หรือเป็นพี่น้องหรือลูกพี่ลูกน้องนับได้เพียงสามชั้น หรือเป็นญาติเกี่ยวพันทางการสมรสนับได้เพียงสองชั้น

(๔) เป็นเจ้าหนี้หรือลูกหนี้หรือเป็นนายจ้างหรือลูกจ้างของผู้กล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวหา

(๕) เป็นผู้มีส่วนได้เสียหรือเกี่ยวข้องกับผู้ถูกกล่าวหา

(๖) เป็นผู้มิประโยชน์ได้เสียในเรื่องที่สอบสวน

(๗) เป็นผู้รู้เห็นเหตุการณ์ในขณะกระทำความผิดตามเรื่องที่กล่าวหา

(๘) เป็นผู้ซึ่งมีเหตุอื่นซึ่งมีสภาพร้ายแรงอันอาจทำให้การสอบสวนไม่เป็นกลาง

ข้อ ๙ ในกรณีที่กรรมการสอบสวนผู้ใดเห็นว่าตนมีกรณีตามข้อ ๘ และประสงค์จะถอนตัวจากการเป็นกรรมการสอบสวน ให้กรรมการสอบสวนผู้นั้นแจ้งให้ผู้ว่าราชการจังหวัดทราบ เพื่อพิจารณาสั่งการต่อไป

ข้อ ๑๐ การคัดค้านกรรมการสอบสวนต้องทำเป็นหนังสือยื่นต่อผู้ว่าราชการจังหวัดภายในสามวันนับแต่วันทราบหรือถือว่าทราบคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนหรือวันที่รู้ถึงเหตุแห่งการคัดค้านตามข้อ ๘ โดยหนังสือคัดค้านต้องแสดงข้อเท็จจริงหรือพฤติการณ์ที่เป็นเหตุแห่งการคัดค้านตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๘ และลงลายมือชื่อผู้คัดค้าน

ในกรณีที่ผู้ว่าราชการจังหวัดเห็นว่าการคัดค้านเป็นไปตามเงื่อนไขที่กำหนดตามวรรคหนึ่ง ให้ส่งสำเนาหนังสือคัดค้านไปให้ประธานกรรมการสอบสวนเพื่อทราบและเก็บรวบรวมไว้ในสำนวนการสอบสวน รวมทั้งแจ้งให้ผู้ถูกคัดค้านทราบ และต้องให้โอกาสผู้ถูกคัดค้านได้ชี้แจงเป็นหนังสือต่อผู้ว่าราชการจังหวัดภายในสามวันนับแต่วันที่ผู้ถูกคัดค้านได้ลงลายมือชื่อรับทราบการคัดค้าน ในการนี้

ผู้ถูกคัดค้านต้องหยุดปฏิบัติหน้าที่กรรมการสอบสวนตั้งแต่วันที่ได้รับแจ้งนั้น แต่ถ้าผู้ว่าราชการจังหวัดเห็นว่าการคัดค้านไม่เป็นไปตามเงื่อนไขที่กำหนดในวรรคหนึ่ง ให้สั่งไม่รับคำคัดค้านนั้นและแจ้งให้ผู้คัดค้านทราบโดยเร็ว

ข้อ ๑๑ เมื่อมีการดำเนินการตามข้อ ๑๐ แล้ว ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดพิจารณาสั่งการอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

(๑) กรณีที่เห็นว่ามีความเหตุตามข้อ ๘ หรือคำคัดค้านรับฟังได้ ให้สั่งให้ผู้ถูกคัดค้านพ้นจากการเป็นกรรมการสอบสวน ในกรณีที่เห็นสมควร จะแต่งตั้งผู้อื่นให้เป็นการสอบสวนแทนผู้ถูกคัดค้านหรือไม่ก็ได้ แต่ถ้ากรรมการสอบสวนที่เหลืออยู่มีจำนวนน้อยกว่าสามคน ให้แต่งตั้งผู้อื่นเป็นกรรมการสอบสวนแทนผู้ถูกคัดค้าน ทั้งนี้ ไม่กระทบถึงการสอบสวนที่ได้ดำเนินการไปก่อนแล้ว

(๒) กรณีที่เห็นว่าไม่มีเหตุตามข้อ ๘ หรือคำคัดค้านไม่อาจรับฟังได้ ให้ยกคำคัดค้าน และมีหนังสือแจ้งให้ผู้เกี่ยวข้องและประธานกรรมการสอบสวนทราบโดยเร็ว คำสั่งยกคำคัดค้านให้เป็นที่สุด

ผู้ว่าราชการจังหวัดต้องพิจารณาและสั่งการตามวรรคหนึ่งให้แล้วเสร็จภายในสามวันนับแต่วันที่รับคำชี้แจงจากผู้ถูกคัดค้านแต่ต้องไม่เกินสิบห้าวันนับแต่วันที่รับคำคัดค้าน ถ้าไม่ได้สั่งภายในระยะเวลาดังกล่าว ให้ผู้ถูกคัดค้านนั้นพ้นจากการเป็นกรรมการสอบสวนนับแต่วันพ้นระยะเวลาดังกล่าว และให้ดำเนินการตาม (๑) ต่อไป

ในระหว่างที่มีการดำเนินการตามข้อนี้ ให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการสอบสวนต่อไปได้ เว้นแต่มีกรรมการสอบสวนน้อยกว่าสามคนให้หยุดการสอบสวนไว้ก่อนจนกว่าจะมีการดำเนินการตาม (๑)

ข้อ ๑๒ เมื่อได้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนขึ้นแล้ว หากมีเหตุจำเป็น ผู้ว่าราชการจังหวัดอาจแต่งตั้งกรรมการสอบสวนเพิ่มเติมก็ได้ แล้วแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบตามข้อ ๗ วรรคสอง และวรรคสาม ต่อไป การดำเนินการตามข้อนี้ไม่กระทบถึงการสอบสวนที่ได้ดำเนินการไปก่อนแล้ว

หมวด ๓

กระบวนการสอบสวน

ข้อ ๑๓ เมื่อประธานกรรมการสอบสวนได้รับทราบคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนแล้ว ให้บันทึกวันที่ได้รับทราบคำสั่งนั้นและนำรวมไว้ในสำนวนการสอบสวน แล้วจัดให้มีการประชุมคณะกรรมการสอบสวนครั้งแรกภายในห้าวันนับแต่วันที่ประธานกรรมการสอบสวนรับทราบคำสั่งเพื่อกำหนดประเด็นและแนวทางการสอบสวนและการรวบรวมพยานหลักฐาน ในกรณีที่ไมอาจจัดประชุมได้ภายในกำหนด ให้รายงานเหตุแห่งความล่าช้าให้ผู้ว่าราชการจังหวัดทราบ

การจัดประชุมคณะกรรมการสอบสวนตามวรรคหนึ่ง ให้นัดล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสามวัน เว้นแต่เป็นกรณีมีเหตุจำเป็นเร่งด่วน

ข้อ ๑๔ ให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการ ดังต่อไปนี้

(๑) รวบรวมข้อเท็จจริง ข้อกฎหมาย และพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้อง

- (๒) แจงข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ
- (๓) ให้โอกาสผู้ถูกกล่าวหาได้ชี้แจงแสดงพยานหลักฐานเพื่อแก้ข้อกล่าวหา
- (๔) พิจารณาทำความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องที่สอบสวน
- (๕) ทำรายงานผลการสอบสวนพร้อมความเห็นเสนอต่อผู้ว่าราชการจังหวัด

ข้อ ๑๕ ให้คณะกรรมการสอบสวนรวบรวมพยานหลักฐานทั้งปวงที่เห็นว่าเป็นประโยชน์แก่การสอบสวนโดยไม่รับฟังแต่เพียงข้ออ้างหรือพยานหลักฐานของผู้กล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวหาเท่านั้น

ในกรณีที่ปรากฏว่ามีการกล่าวอ้างหรือมีข้อเท็จจริงใดพาดพิงถึงบุคคล เอกสาร หรือวัตถุใดที่จะเป็นประโยชน์แก่การสอบสวน ให้คณะกรรมการสอบสวนทำการสอบสวนและรวบรวมพยานหลักฐานนั้นไว้ให้ครบถ้วน ถ้าไม่อาจเข้าถึงหรือได้มาซึ่งพยานหลักฐานดังกล่าว ให้บันทึกเหตุนั้นไว้ด้วย

ข้อ ๑๖ การสอบปากคำผู้ถูกกล่าวหาหรือพยาน ให้สอบปากคำคราวละหนึ่งคน

การสอบปากคำตามวรรคหนึ่ง ต้องมีกรรมการสอบสวนไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการสอบสวนทั้งหมดจึงจะทำการสอบปากคำได้ แต่ในกรณีที่กึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการสอบสวนทั้งหมดมีมากกว่าสามคน จะให้กรรมการสอบสวนไม่น้อยกว่าสามคนทำการสอบปากคำก็ได้

ข้อ ๑๗ การสอบปากคำตามข้อ ๑๖ ต้องมีการบันทึกถ้อยคำของผู้ให้ถ้อยคำและอ่านให้ผู้ให้ถ้อยคำฟังหรือให้ผู้ให้ถ้อยคำอ่านเองก็ได้ แล้วให้ผู้ให้ถ้อยคำ ผู้บันทึกถ้อยคำ และกรรมการสอบสวนซึ่งอยู่ร่วมในการสอบปากคำลงลายมือชื่อในบันทึกถ้อยคำนั้นไว้เป็นหลักฐาน ในกรณีที่บันทึกถ้อยคำมีหลายหน้า ให้ผู้ให้ถ้อยคำและกรรมการสอบสวนคนหนึ่งซึ่งอยู่ร่วมในการสอบปากคำลงลายมือชื่อกำกับไว้ในบันทึกถ้อยคำทุกหน้า ในกรณีที่ผู้ให้ถ้อยคำไม่ยอมลงลายมือชื่อ ให้บันทึกเหตุที่ไม่ลงลายมือชื่อนั้นไว้ในบันทึกถ้อยคำด้วย

การบันทึกถ้อยคำ ห้ามมิให้ชู้ด ลบ หรือบันทึกข้อความทับข้อความที่ได้บันทึกไว้ในบันทึกถ้อยคำ ถ้าจะต้องขีดฆ่า แก้ไขหรือเพิ่มเติมข้อความที่บันทึกไว้ ให้ผู้ให้ถ้อยคำและกรรมการสอบสวนคนหนึ่งซึ่งอยู่ร่วมในการสอบปากคำลงลายมือชื่อกำกับไว้ตรงที่มีการขีดฆ่า แก้ไขหรือเพิ่มเติมนั้นทุกแห่ง หากมิได้ดำเนินการให้ถูกต้องตามวรรคนี้ มิให้รับฟังเนื้อความดังกล่าวเป็นพยานหลักฐาน

ในกรณีที่ผู้ให้ถ้อยคำไม่สามารถลงลายมือชื่อได้ ให้พิมพ์ลายพิมพ์นิ้วมือ ลงแกงไต ใช้ตราประทับหรือเครื่องหมายอื่นทำนองเช่นว่านั้นแทนการลงลายมือชื่อก็ได้

การสอบปากคำและบันทึกถ้อยคำ คณะกรรมการสอบสวนอาจบันทึกภาพหรือเสียงของผู้ให้ถ้อยคำด้วยก็ได้ ในกรณีที่ผู้ให้ถ้อยคำไม่ยินยอมให้บันทึกภาพหรือเสียง ให้คณะกรรมการสอบสวนบันทึกเหตุไว้แล้วดำเนินการต่อไปโดยงดการบันทึกภาพหรือเสียง

ข้อ ๑๘ การสอบปากคำ ห้ามมิให้บุคคลอื่นอยู่ในที่สอบปากคำ เว้นแต่ได้รับอนุญาตจากคณะกรรมการสอบสวน เพื่อประโยชน์ในการสอบสวน หรือเป็นทนายความหรือที่ปรึกษาของผู้ถูกกล่าวหาตามจำนวนที่คณะกรรมการสอบสวนเห็นสมควร

ข้อ ๑๙ ห้ามมิให้กรรมการสอบสวนทำหรือจัดให้ทำการใด ๆ ซึ่งเป็นการให้คำมั่นสัญญา ชูเชิญ หลอกลวง บังคับ หรือกระทำโดยมิชอบไม่ว่าด้วยประการใด เพื่อจูงใจให้ผู้ถูกกล่าวหา หรือพยานให้ถ้อยคำหรือไม่ให้ถ้อยคำ

ข้อ ๒๐ การนำเอกสารหรือวัตถุมาใช้เป็นพยานหลักฐานในสำนวนการสอบสวน ให้คณะกรรมการสอบสวนจัดให้มีการบันทึกไว้ด้วยว่าได้มาอย่างไร จากผู้ใด และเมื่อใด

เอกสารที่ใช้เป็นพยานหลักฐานในสำนวนการสอบสวนให้ใช้ต้นฉบับ แต่ถ้าไม่อาจนำต้นฉบับ มาได้จะใช้สำเนาที่ผู้มีหน้าที่รับผิดชอบรับรองว่าเป็นสำเนาถูกต้องก็ได้

ในกรณีที่ไม่สามารถหาต้นฉบับเอกสารได้เพราะสูญหาย หรือถูกทำลาย หรือโดยเหตุประการอื่น คณะกรรมการสอบสวนจะใช้สำเนาเอกสารหรือพยานบุคคลแทนก็ได้

ข้อ ๒๑ ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนเรียกบุคคลใดมาเป็นพยานเพื่อชี้แจงหรือให้ถ้อยคำ ตามวัน เวลา และสถานที่ที่กำหนดแล้ว แต่บุคคลนั้นไม่มาหรือมาแต่ไม่ชี้แจงหรือไม่ให้ถ้อยคำ หรือ ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนไม่อาจเรียกบุคคลใดมาชี้แจงหรือให้ถ้อยคำภายในเวลาอันควร คณะกรรมการสอบสวนจะไม่สอบสวนบุคคลนั้นก็ได้ แต่ต้องบันทึกเหตุนั้นไว้ในบันทึกประจำวันที่มีการสอบสวนและในรายงานผลการสอบสวนด้วย

ข้อ ๒๒ เมื่อคณะกรรมการสอบสวนได้รวบรวมข้อเท็จจริง ข้อกฎหมาย และพยานหลักฐาน ที่เกี่ยวข้องแล้ว ให้คณะกรรมการสอบสวนประชุมเพื่อพิจารณาทำความเข้าใจกับผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิด หรือมีเหตุให้ต้องสิ้นสุดสมาชิกภาพ หรือต้องพ้นจากตำแหน่งในเรื่องที่สอบสวนหรือไม่ ถ้าเห็นว่า ผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้กระทำความผิด หรือไม่มีเหตุให้ต้องสิ้นสุดสมาชิกภาพ หรือต้องพ้นจากตำแหน่ง ในเรื่องที่สอบสวน ให้รายงานผลการสอบสวนพร้อมความเห็นเสนอต่อผู้ว่าราชการจังหวัด แต่ถ้าเห็นว่า ผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิด หรือมีเหตุให้ต้องสิ้นสุดสมาชิกภาพ หรือต้องพ้นจากตำแหน่งในเรื่องที่สอบสวน ให้แจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ

การประชุมตามวรรคหนึ่ง ต้องมีกรรมการสอบสวนมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวน กรรมการสอบสวนทั้งหมดและต้องไม่น้อยกว่าสามคน

ข้อ ๒๓ การแจ้งข้อกล่าวหา ให้ทำเป็นบันทึกระบุข้อเท็จจริงและพฤติการณ์ของผู้ถูกกล่าวหาว่า ได้กระทำการใด เป็นความผิดกรณีใด และสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา รวมทั้ง แจ้งให้ทราบสิทธิของผู้ถูกกล่าวหาที่จะให้ถ้อยคำหรือยื่นคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาเป็นหนังสือ สิทธิที่จะแสดงพยานหลักฐานหรือขอให้เรียกพยานหลักฐานมาใช้ในการสอบสวน แล้วแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหา ทราบตามข้อ ๒๔

บันทึกตามวรรคหนึ่ง ให้ทำเป็นสองฉบับมีข้อความตรงกัน ให้ประธานกรรมการสอบสวนและ กรรมการสอบสวนอีกอย่างน้อยหนึ่งคนลงลายมือชื่อในบันทึกนั้นด้วย โดยฉบับหนึ่งส่งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ ตามข้อ ๒๔ และอีกฉบับหนึ่งคณะกรรมการสอบสวนรวมไว้ในสำนวนการสอบสวนเพื่อให้ ผู้ถูกกล่าวหาลงลายมือชื่อรับทราบตามข้อ ๒๖

ข้อ ๒๔ เมื่อได้จัดทำบันทึกตามข้อ ๒๓ แล้ว ให้คณะกรรมการสอบสวนมีหนังสือแจ้งข้อกล่าวหาพร้อมส่งบันทึกดังกล่าวให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ และเรียกผู้ถูกกล่าวหามาพบเพื่ออธิบายข้อกล่าวหา ตามวัน เวลา และสถานที่ที่คณะกรรมการสอบสวนกำหนด

การแจ้งตามวรรคหนึ่งโดยวิธีส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ ให้ถือว่าผู้ถูกกล่าวหาได้รับแจ้งเมื่อครบกำหนดเจ็ดวันนับแต่วันส่ง เว้นแต่จะมีการพิสูจน์ได้ว่าไม่มีการได้รับหรือได้รับก่อนหรือหลังจากวันนั้น

ข้อ ๒๕ ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่อาจมาพบคณะกรรมการสอบสวนได้ตามวัน เวลา และสถานที่ที่กำหนดตามข้อ ๒๔ โดยได้อ้างเหตุผลหรือความจำเป็น และคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่าข้ออ้างนั้นฟังขึ้น หรือในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนเห็นเองว่ามีเหตุผลหรือความจำเป็นอื่น จะกำหนดวัน เวลา และสถานที่เสียใหม่ก็ได้ ทั้งนี้ เพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรม

ข้อ ๒๖ เมื่อผู้ถูกกล่าวหามาพบคณะกรรมการสอบสวนแล้ว ให้คณะกรรมการสอบสวนอธิบายข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ และให้ผู้ถูกกล่าวหาลงลายมือชื่อพร้อมทั้งวัน เดือน ปี ในบันทึกตามข้อ ๒๓ วรรคสอง หากผู้ถูกกล่าวหาประสงค์จะได้รับสำเนาบันทึกข้อกล่าวหาที่ลงลายมือชื่อไว้แล้ว ก็ให้คณะกรรมการสอบสวนมอบสำเนาให้ผู้ถูกกล่าวหาหนึ่งฉบับ

ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่ยอมลงลายมือชื่อในบันทึก ให้คณะกรรมการสอบสวนบันทึกข้อเท็จจริงและพฤติการณ์ดังกล่าวไว้ในบันทึกนั้น และให้ถือว่าผู้ถูกกล่าวหาได้รับทราบการอธิบายข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานตั้งแต่วันที่มาพบคณะกรรมการสอบสวนแล้ว

ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่มาพบคณะกรรมการสอบสวนในวัน เวลา และสถานที่ที่กำหนด โดยไม่ชี้แจงเหตุผลหรือความจำเป็นหรือชี้แจงแต่คณะกรรมการสอบสวนเห็นว่าไม่มีเหตุผลหรือความจำเป็นเพียงพอ ให้คณะกรรมการสอบสวนบันทึกการไม่มาดังกล่าวไว้ในสำนวน และให้ถือว่าผู้ถูกกล่าวหาได้รับทราบการอธิบายข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานตามวรรคหนึ่งแล้ว

ข้อ ๒๗ เมื่อคณะกรรมการสอบสวนอธิบายข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบแล้ว ให้คณะกรรมการสอบสวนถามผู้ถูกกล่าวหาด้วยว่าได้กระทำตามข้อกล่าวหาหรือไม่อย่างไร เพราะเหตุใด

ผู้ถูกกล่าวหาจะชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาโดยทำเป็นหนังสือหรือชี้แจงด้วยวาจาก็ได้ หรือจะทำเป็นหนังสือยื่นต่อคณะกรรมการสอบสวนภายในระยะเวลาที่คณะกรรมการสอบสวนกำหนดก็ได้ ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงด้วยวาจา ให้คณะกรรมการสอบสวนบันทึกไว้โดยละเอียด และให้ผู้ถูกกล่าวหาลงลายมือชื่อไว้

ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาได้รับสารภาพว่าได้กระทำความผิดหรือมีเหตุให้ต้องสิ้นสุดสมาชิกภาพหรือต้องพ้นจากตำแหน่งตามข้อกล่าวหาใด ให้คณะกรรมการสอบสวนบันทึกการรับสารภาพตามข้อกล่าวหา นั้น และให้ผู้ถูกกล่าวหาลงลายมือชื่อไว้ ในกรณีเช่นนี้ คณะกรรมการสอบสวนจะไม่ทำการสอบสวนเพิ่มเติม ในข้อกล่าวหา นั้นก็ได้

ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่ยอมลงลายมือชื่อในบันทึกตามข้อนี้ ให้คณะกรรมการสอบสวน บันทึกข้อเท็จจริงและพฤติการณ์ดังกล่าวไว้ด้วย

ข้อ ๒๘ ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่มาให้ถ้อยคำชี้แจงแก่ข้อกล่าวหาหรือไม่ยื่นคำชี้แจง แก่ข้อกล่าวหาเป็นหนังสือภายในกำหนดเวลาตามข้อ ๒๔ ข้อ ๒๕ ข้อ ๒๖ หรือข้อ ๒๗ ให้ถือว่า ผู้ถูกกล่าวหาไม่ประสงค์จะชี้แจงแก่ข้อกล่าวหา เว้นแต่คณะกรรมการสอบสวนจะเห็นควรดำเนินการ เป็นอย่างอื่น ทั้งนี้ เพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรม

ข้อ ๒๙ ในกรณีที่ปรากฏพยานหลักฐานเพิ่มเติมหลังจากที่คณะกรรมการสอบสวนได้อธิบาย ข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานในเรื่องที่สอบสวนแล้ว ถ้าคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่า พยานหลักฐานนั้นมีน้ำหนักสนับสนุนข้อกล่าวหา ให้แจ้งสรุปพยานหลักฐานเพิ่มเติมให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ

ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนเห็นว่าพยานหลักฐานเพิ่มเติมตามวรรคหนึ่งมีผลทำให้ ข้อกล่าวหาในเรื่องที่สอบสวนนั้นเปลี่ยนแปลงไปหรือต้องเพิ่มข้อกล่าวหา ให้กำหนดข้อกล่าวหา ที่เปลี่ยนแปลงไปเสียใหม่หรือกำหนดข้อกล่าวหาเพิ่มเติม แล้วแต่กรณี และแจ้งข้อกล่าวหาและ สรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา นั้นให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ ทั้งนี้ ให้นำความในข้อ ๒๓ ข้อ ๒๔ ข้อ ๒๕ ข้อ ๒๖ ข้อ ๒๗ และข้อ ๒๘ มาใช้บังคับด้วยโดยอนุโลม

ข้อ ๓๐ ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาอ้างพยานบุคคล พยานเอกสาร หรือพยานหลักฐานใด ให้คณะกรรมการสอบสวนรับฟังพยานหลักฐานดังกล่าวด้วย

ข้อ ๓๑ ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนเห็นว่า การสอบสวนพยานบุคคลใดหรือการรวบรวม พยานเอกสารหรือวัตถุใดจะทำให้การสอบสวนล่าช้าโดยไม่จำเป็น และพยานหลักฐานนั้นมีใช้สาระสำคัญ จะดสอบสวนหรือไม่รวบรวมพยานหลักฐานนั้นก็ได้ แต่ต้องบันทึกเหตุนี้ไว้ในวันทำการประจำวันที่มี การสอบสวนและในรายงานผลการสอบสวนด้วย

ให้นำความในวรรคหนึ่งมาใช้บังคับแก่การอ้างพยานบุคคล พยานเอกสาร และพยานหลักฐานอื่น ซึ่งคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่าเป็นการกล่าวอ้างที่ไม่จำเป็น ฟุ่มเฟือย หรือเพื่อประวิงเวลาด้วย

ข้อ ๓๒ ในกรณีที่ผู้ว่าราชการจังหวัดไม่ได้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ให้ผู้ว่าราชการ จังหวัดรวบรวมข้อเท็จจริง ข้อกฎหมาย และพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องและพิจารณาวินิจฉัยให้แล้วเสร็จ ภายในหกสิบวันตามข้อ ๓ (๑) และให้นำความในข้อ ๑๔ ข้อ ๑๕ ข้อ ๑๖ วรรคหนึ่ง ข้อ ๑๗

ข้อ ๑๘ ข้อ ๑๙ ข้อ ๒๐ ข้อ ๒๑ ข้อ ๒๓ ข้อ ๒๔ ข้อ ๒๕ ข้อ ๒๖ ข้อ ๒๗ ข้อ ๒๘
ข้อ ๒๙ ข้อ ๓๐ และข้อ ๓๑ มาใช้บังคับด้วยโดยอนุโลม

หมวด ๔

การจัดทำรายงานผลการสอบสวนและการเสนอสำนวนการสอบสวน

ข้อ ๓๓ เมื่อคณะกรรมการสอบสวนได้รวบรวมพยานหลักฐาน แจ้งข้อกล่าวหา และให้โอกาสผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงแสดงพยานหลักฐานเพื่อแก้ข้อกล่าวหาแล้ว ให้คณะกรรมการสอบสวน ประชุมเพื่อพิจารณาทำความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องที่สอบสวน โดยสรุปข้อเท็จจริงและข้อกฎหมาย ให้ครบถ้วนทุกประเด็น พร้อมความเห็นของผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิด หรือมีเหตุให้ต้องสิ้นสุด สมาชิกภาพ หรือต้องพ้นจากตำแหน่งหรือไม่ มีพยานหลักฐานใดสนับสนุน

การประชุมคณะกรรมการสอบสวนตามวรรคหนึ่ง ให้นัดล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสามวัน เว้นแต่ เป็นการนัดหมายในที่ประชุมหรือเป็นกรณีมีเหตุจำเป็นเร่งด่วน โดยให้นำความในข้อ ๒๒ วรรคสอง มาใช้บังคับแก่การประชุมของคณะกรรมการสอบสวนด้วยโดยอนุโลม

การลงมติให้ความเห็นตามวรรคหนึ่งต้องได้คะแนนเสียงเกินกึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการสอบสวนทั้งหมด ในกรณีที่กรรมการสอบสวนผู้ใดไม่ได้มาร่วมประชุม เมื่อทำรายงานผลการสอบสวน เสร็จแล้ว กรรมการสอบสวนผู้นั้นต้องลงลายมือชื่อในรายงานผลการสอบสวนด้วย แต่ในกรณีที่ ไม่เห็นด้วยกับความเห็นของคณะกรรมการสอบสวนฝ่ายข้างมาก อาจทำความเห็นแย้งแนบไว้ในรายงาน ผลการสอบสวนตามข้อ ๓๔ ได้

ข้อ ๓๔ เมื่อคณะกรรมการสอบสวนได้ดำเนินการตามข้อ ๓๓ แล้ว ให้จัดทำรายงาน ผลการสอบสวนและลงลายมือชื่อกรรมการสอบสวนทุกคน โดยให้ประธานกรรมการสอบสวนลงลายมือชื่อ กำกับไว้ในรายงานผลการสอบสวนทุกหน้า ในกรณีที่กรรมการสอบสวนคนใดมีเหตุจำเป็นไม่อาจ ลงลายมือชื่อได้ ให้ประธานกรรมการสอบสวนบันทึกเหตุจำเป็นดังกล่าวไว้ด้วย และในกรณีที่กรรมการ สอบสวนคนใดมีความเห็นแย้ง จะทำความเห็นแย้งแนบไว้กับรายงานผลการสอบสวนก็ได้ แล้วให้ คณะกรรมการสอบสวนเสนอรายงานดังกล่าวต่อผู้ว่าราชการจังหวัดพร้อมทั้งสำนวนการสอบสวน

กรณีปรากฏจากการสอบสวนว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำความผิดในเรื่องอื่นอีกหรือมีมูลพาดพิง ผู้อื่นซึ่งไม่ได้เป็นผู้ถูกกล่าวหาว่าเป็นผู้มีส่วนร่วมกระทำความผิด ก็ให้ระบุไว้ในรายงานผลการสอบสวนด้วย เพื่อให้ผู้ว่าราชการจังหวัดพิจารณาตามอำนาจหน้าที่ต่อไป

ข้อ ๓๕ เมื่อผู้ว่าราชการจังหวัดได้รับรายงานผลการสอบสวนและสำนวนการสอบสวน กรณีตามข้อ ๑ แล้ว ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดวินิจฉัยให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวันนับแต่วันที่เห็นว่า มีเหตุอันควรสงสัยหรือได้รับแจ้งจากคณะกรรมการการเลือกตั้ง แล้วแต่กรณี โดยดำเนินการ ดังต่อไปนี้

(๑) กรณีที่ผู้ว่าราชการจังหวัดวินิจฉัยว่า ผู้ถูกกล่าวหาไม่มีเหตุให้ต้องสิ้นสุดสมาชิกภาพ หรือต้องพ้นจากตำแหน่ง ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดสั่งยุติเรื่อง

(๒) กรณีที่ผู้ว่าราชการจังหวัดวินิจฉัยว่า ผู้ถูกกล่าวหาไม่เหมาะสมที่สุดสมาชิกภาพหรือต้องพ้นจากตำแหน่ง ให้ประกาศคำวินิจฉัยนั้น โดยให้ระบุเหตุที่ทำให้สิ้นสุดสมาชิกภาพหรือพ้นจากตำแหน่งไว้ด้วย และให้การสิ้นสุดสมาชิกภาพหรือการพ้นจากตำแหน่งมีผลตั้งแต่วันที่มิเหตุดังกล่าว

(๓) กรณีที่ผู้ว่าราชการจังหวัดเห็นควรให้มีการสอบสวนเพิ่มเติมจะสั่งให้คณะกรรมการสอบสวนทำการสอบสวนเพิ่มเติมก่อนวินิจฉัยก็ได้ ในกรณีนี้ คณะกรรมการสอบสวนต้องสอบสวนเพิ่มเติมและผู้ว่าราชการจังหวัดต้องวินิจฉัยให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวันดังกล่าว

ข้อ ๓๖ เมื่อผู้ว่าราชการจังหวัดได้รับรายงานผลการสอบสวนและสำนวนการสอบสวนกรณีตามข้อ ๒ แล้ว ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดดำเนินการดังต่อไปนี้ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับรายงานผลการสอบสวน

(๑) กรณีที่ผลการสอบสวนปรากฏว่า ผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้กระทำความผิดให้ผู้ว่าราชการจังหวัดสั่งยุติเรื่อง

(๒) กรณีที่ผลการสอบสวนปรากฏว่า ผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดตามที่ถูกสอบสวนให้ผู้ว่าราชการจังหวัดรายงานผลการสอบสวนและความเห็นให้รัฐมนตรีทราบ

เมื่อรัฐมนตรีได้รับรายงานผลการสอบสวนและความเห็นของผู้ว่าราชการจังหวัดตาม (๒) แล้ว ให้พิจารณาและสั่งให้ผู้ถูกสอบสวนพ้นจากตำแหน่งภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับรายงาน โดยในคำสั่งดังกล่าวให้ระบุเหตุที่ทำให้พ้นจากตำแหน่งไว้ด้วย และให้มีผลตั้งแต่วันที่มิคำสั่ง

ในกรณีที่รัฐมนตรีเห็นควรให้มีการสอบสวนเพิ่มเติม จะสั่งให้คณะกรรมการสอบสวนทำการสอบสวนเพิ่มเติมก่อนสั่งการก็ได้ ในกรณีนี้ คณะกรรมการสอบสวนต้องดำเนินการสอบสวนเพิ่มเติมและรัฐมนตรีต้องสั่งการให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับรายงานจากผู้ว่าราชการจังหวัดตาม (๒)

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๓๗ ในกรณีมีเหตุที่ต้องดำเนินการสอบสวนและวินิจฉัยตามมาตรา ๑๙ วรรคสอง มาตรา ๕๐ วรรคสอง มาตรา ๕๑ วรรคสอง มาตรา ๕๒ วรรคสอง หรือมาตรา ๙๖ วรรคสอง ไม่ว่าเหตุนั้นจะเกิดขึ้นก่อนหรือหลังวันที่พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการเมืองพัทยา (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๒ ใช้บังคับ ให้ดำเนินการสอบสวนและวินิจฉัยตามกฎหมายกระทรวงนี้ โดยให้เริ่มนับระยะเวลาตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการเมืองพัทยา (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๒ ตั้งแต่วันที่กฎหมายกระทรวงนี้ใช้บังคับ

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๗ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๓

พลเอก อนุพงษ์ เผ่าจินดา

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่มาตรา ๑๙ วรรคสอง มาตรา ๕๐ วรรคสอง มาตรา ๕๑ วรรคสอง มาตรา ๕๒ วรรคสอง และมาตรา ๙๖ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการเมืองพัทยา พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการเมืองพัทยา (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๒ บัญญัติให้ออกกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน การดำเนินการสอบสวนและวินิจฉัย กรณีการสิ้นสุดสมาชิกภาพของสมาชิกสภาเมืองพัทยา รวมทั้งกรณีการพ้นจากตำแหน่งเพราะกระทำความผิดหรือเพราะเหตุอื่นของนายกเมืองพัทยา รองนายกเมืองพัทยา ประธานสภาเมืองพัทยา รองประธานสภาเมืองพัทยา เลขานุการนายกเมืองพัทยา ผู้ช่วยเลขานุการนายกเมืองพัทยา ประธานที่ปรึกษา และที่ปรึกษา จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้